

ملک الشعراء بهار

ملک الشعراء محمدتقی بهار در سال ۱۳۰۴ قمری حدود ۱۲۶۶ شمسی در مشهد به دنیا آمد. بهار بعد از مرگ پدرش به جای او ملک الشعراء آستان قدس شد. او در جوانی در صف مبارزان انقلاب مشروطیت درآمد و از چهارده سالگی در محافل و مجالس آزادیخواهان حاضر شد. به هنگام جنگ جهانی اول، بهار که به تهران تبعید شده بود به مشهد بازگشت و روزنامه نوبهار را منتشر کرد، و در دوره سوم به نمایندگی مجلس انتخاب شد. در کودتای ۱۲۹۹ شمسی سه ماه زندانی شد و در اوایل حکومت پهلوی ناگزیر از سیاست کناره گرفت؛ با این همه چند سالی به اصفهان تبعید شد. بهار بعد از کناره گیری از سیاست به کار تحقیق ادبی روی آورد و آثار ارزنده‌ای در این زمینه از خود به جای گذاشت. بهار در سال ۱۳۳۰ در تهران درگذشت. سبک‌شناسی یا تاریخ تحوّل نثر فارسی از آثار ارزشمند اوست.

خسروی اندر خور هر مست و هر دیوانه نیست

مجلس افروزی ز شمع است آری از پروانه نیست

محمدتقی بهار پس از مشروطیت و ورود به حلقه آزادیخواهان، همه انواع شعر خود از جمله قضایدهش را وقف انقلاب و آزادی کرد. اشعار وی در این دوره بسیار پرشور و گرم و صمیمی است و استادی و هنرمندیش، سخن او را در سطحی بالاتر از